

BOEKAANKONDIGINGEN.

G. H. ROGER, *Physiologie normale et pathologique du foie*.
 MASSON & Cie. Paris, 1922. Prijs 22 francs.

Een flink deel van vierhonderd bladzijden. De schrijver is er op meesterlijke wijze in geslaagd een bijkans overweldigende, aan overtreffende volledigheid grenzende veelzijdigheid in de behandeling zijner stof te toonen zonder ooit droog of vervelend te worden. Weinig of niets is vergeten, en toch is geen enkel onderwerp zóó uitgeput, dat men er genoeg van heeft: integendeel overal vindt men los genoemde feiten, of terloops aangestipte theorieën, welker beteekenis de lezer zelf moet uitwerken. Dit maakt de lezing van het boek steeds tot een genot, nergens tot een vermoeiende ergernis. Zoo over een onderwerp schrijven kan slechts iemand die, zoo als ROGER, er zelf van het jaar 1886 tot heden, een onafgebroken reeks van onderzoekingen aan gewijd heeft. Dit feit maakt het ook mogelijk, dat de behandeling der stof steeds een persoonlijk kenmerk draagt. Men mag het van punt tot punt met den schrijver eens of oneens zijn, maar dit subjectieve karakter van het boek verhoogt de aantrekkelijkheid ervan zéér. Natuurlijk staan hier tegenover ook bezwaren. Een dat mij persoonlijk, die een hobby voor historische inleidingen en pedant-uitvoerige literatuuropgaven heb, sterk hindert, is bijv. dat in het geheele boek wel telkens terloops namen van andere, hoofdzakelijk Fransche, onderzoekers aangevoerd worden, maar nergens verwezen wordt naar de publicaties, waaraan de gegevens ontleend zijn. Slechts een 82 nummers tellende lijst der eigen stukken van ROGER sluit het boek! Dit eigenaardig feit is in zekeren zin een groote tekortkoming. Iemand, die op onderhoudende, vlotte manier een goed samenhangend verhaal over de zoo talrijke en ingewikkelde verrichtingen der lever wil lezen, kan geen beter boek ter hand nemen dan ROGER. Maar heeft men het uit, dan zit men ook vast. Het kan niet dienen als gids of inleiding tot een nadere literatuur-studie der bijzondere vraagstukken. Hiertegenover staat, dat wat ROGER geeft, reeds zóó veel is, dat een ieder, die van alles wat zijn boek inhoudt, behoorlijk bezit heeft genomen, tevreden kan zijn! Want de wetenschappelijke waarde van den inhoud is zeer voldoende, al treft ook in dit opzicht soms een vreemde eenzijdigheid. Als voorbeeld dient, dat ROGER in het hoofdstuk „Oxydaties en reducties in de lever” de zoo belangrijke inzichten van WIELAND (1913) en THUNBERG (1910—1922), welke dit geheele gebied der physiologische chemie tegenwoordig kenmerken, niet aanhaalt, hoewel hij het H-overbrengend vermogen der levercellen bespreekt, en zelfs de merkwaardige philothion-proef van DE REY PAILHADE vermeldt.

Met dat al, een leerzaam mooi boek.

G. VAN RIJNBEEK.